

faa siger jeg, at det er ikke ganske passende, eller rettere, at det er upassende at udtale sig saaledes om dette Forhold. Det svarer ikke til denne Sags historiske Udvikling. Men jeg siger: Lad os undersøge de enkelte Tilfælde, lad os faa arbejde paa at rette Feilene, og hvis Feilene skulde vore os over Hovedet, faa lad os engang stryge det Hele, saaledes som det ærede Medlem ønsker, men lad os ikke stryge det paa Grund af Talemaader eller Udtalelser uden noget Bevis, det gaar ikke an. Jeg tror, at, naar vi skulle bedømme den Slags Ting, maa vi komme med positive Data for Angreb af den Bestaffenhed som det fremkomme, medmindre vi ville risikere, at Angrebene, naar de ikke blive begrundede, skulle vende sig mod os selv. Det er ikke af andet Hensyn end paa Grund af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har udtalt sig og af Hensyn overfor det ærede Medlem som ogsaa af Hensyn til denne Bevilling overhovedet, at jeg har troet at burde udtale dette. Det er udtalt ofte nok, at ingen Minister kan undgaa Kritik med Hensyn til denne Uddeling. Om det ærede Medlem selv var Minister, vilde han maaske gennem sin Uddeling paadrage sig langt flere Bebrejdelser, end der er rettet mod nogen anden Minister; det er ikke usandsynligt, thi det beror altid paa, med hvilket Syn man gaar til den Sag, hvorvidt dette Syn stemmer med de Andre's Opfattelse af deres Betydning i Samfundet eller i dette Forhold. Det var kun disse to Punkter, jeg vilde berøre.

Højmark: De Udtalelser, vi have hørt af den ærede Ordfører saavel idag som ved 2den Behandling af Finantsloven med Hensyn til Tilskudet til Folkehøjskolerne, har det ikke været uden en vis Interesse for mig at høre, og jeg tror nok, at det er gaaet flere, som det er gaaet mig, at de ere bleve ikke saa libet overraskede. I en vis Henseende have disse Udtalelser været en glædelig Overraskelse for mig. Det vil maaske være i Fleres Erindring, at, da jeg ifjor i Forbindelse med flere andre ærede Medlemmer, uden at have raadspørgt mig med den ærede Ordfører, tillod mig at indbringe Forslag om Tilskud til Højskolerne, tog den ærede Ordfører meget haardt paa mig, ja, han var endog saa nær ved at kalde det Hele et Komediøspil, og navnlig var han meget stærkt imod, at Ministeren fik 8,000 Kr. til at uddele efter eget Skjøn. Jeg erinder, at den ærede Ordfører dengang sagde, at det var en Konto, man her lavede til Uddeling dels af Præmier, dels af Pensjonsforsørgelse for Højskoleforstanderne. Nu har den ærede Ordfører nylig i det Foredrag, han holdt — og som særlig var rettet mod det ærede Medlem for Svendborg (Lång) — meget bestemt forsvaret de Regler, vi opstillede ifjor, og hævedt, at Ministeren fuldstændig havde fulgt dem, saa at man ikke kunde Andet end være tilfreds med den

Uddeling, der havde fundet Sted. Desuden har den ærede Ordfører selv i Betænkningen opstillet Regler for Uddelingen, der i Forhold til den Sum, der bevilges, ere fuldstændig i Overensstemmelse med de Regler, hvorom vi forhandlede ifjor, og ligeledes er den Sum, der overlades til Ministeren, forholdsvis den samme som ifjor. Det har derfor glædet mig at høre den ærede Ordførers Udtalelser idag, thi jeg kan maaske deri se et Vidnesbyrd om, at han er kommen til Erkjendelse af, at vor Handlemaade ifjor ikke var saa ravgal, som han dengang udtalte. Efterat Ministeren ifjor havde udtalt, at han vilde uddele Pengene efter de Regler, vi havde opstillet, var det iøvrigt, at jeg tog Forslaget tilbage, saa at altsaa det ærede Medlem fra Svendborg har husket feil i dette Punkt. Den ærede Ordfører er nu ganske vist ikke kommen med Forslag i den Retning som vort ifjor. Han er kun kommen med Antydning af, at han ønskede, at Ministeren skulde gaa i samme Retning, som vi dengang stillede Forslag om. Men jeg kan dog ikke Andet end aflægge den ærede Ordfører min forbindligste Tak, fordi han er kommen til netop det samme Resultat, som han tog saa haardt fat paa ifjor. — Hvad Tilsynet angaar, forstaar jeg ikke, naar man er en Modstander af, at der føres Tilsyn, at man saa kan slaa sig til No med, at Intet af Bevilgingen kan anvendes til et „Tilsyn“. Den ærede Ordfører vil erindre, at den høitærede Minister udtalte ved 2den Behandling, at det var ham aldeles ligegyldigt, enten man kaldte det Tilsyn eller Bistand, naar han kun fik Lov til at bruge Pengene til den samme Brug, og jeg er enig med den ærede Minister i, at Følgen vil blive den samme. Naar han faar Lov til at anvende Pengene til Bistand, hvad er da naturligere end, at han siger: For at udføre det Overn, der er mig paalagt, maa jeg sende en Mand omkring til Folkehøjskolerne for at afgive Beretning, men er det ikke det Samme som at føre Tilsyn? Jeg siger derfor, at, hvis Noget af den Sum, her bevilges, kan anvendes til Bistand, Medhjælp, eller hvad man vil kalde det, saa er det det Samme som at bevilge Penge til Tilsyn med Højskolerne, idet Ministeren derefter vil være fuldstændig berettiget til at lade en Mand reise omkring og afgive Beretning eller Skjøn over Skolerne, altsaa øve den selvsamme Indflydelse paa Fordelingen af Tilskudet, som øves gennem Tilsyn. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at, hvis den ærede Ordfører i Virkeligheden staar paa samme Stade som i 1876—77, hvad jeg meget betvivler — og jeg tror ikke, at det er det eneste Sted, hvor den ærede Ordfører, navnlig siden den 3die Januar, har indtaget et andet Standpunkt end tidligere. — maatte han stemme for Forslaget under Nr. 37. — Jeg maatte maaske ligeoverfor det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds (Scavenius) gjøre opmærksom paa, at den Forhøielse, der har